

Rosen og sommerfuglen

Den siste rosen sto i kveldens blå,
da hun den siste sommerfuglen så.
Og rosen sa: Nu er vår sommer slutt
og mine kronblad strøs for stormen ut.

Bli her hos meg du vakre sommerfugl,
når høsten raser hviler du i skjul.
Men sommerfuglen ensat ikke det,
han løftet vingene og fløy avsted.

Han fløy og fløy, da nattens mørke kom
han angerfull til rosen vendte om.
Han ville be om hva han vraket nyss,
en seng av purpur og et dronningkyss.

For sent, for sent, for nu var rosen død,
og kun en tistel han til hvile bød.
Slik hendte det, da sol i østen rant,
at man en sommerfugl blant tistler fant.

Norsk tekst: Juul Hansen
Melodi: David Almerén